

I lyset heraf og på baggrund af det, som i øvrigt er anført ovenfor under pkt. 3, finder Justitsministeriet, at straffelovens krav om dobbelt strafbarhed ikke bør gælde ved kvindelig omskæring.

Justitsministeriet har overvejet flere mulige modeller med hensyn til udformningen af lovforslaget på dette punkt.

En mulig løsning kunne således eventuelt være at bygge på straffelovens § 8, hvorefter der i visse tilfælde er dansk straffemyndighed, uanset hvor og af hvem en forbrydelse er begået.

Efter § 8, nr. 2, straffes i Danmark bl.a. den, der i udlandet krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet, jf. pkt. 2 ovenfor. Det kunne derfor overvejes at fastslå i lovtæksten, at den pligt til at beskytte børn mod vold og krænkende behandling, som efter forældremyndighedslovens § 2 påhviler forældremyndighedens indehaver(e), skal overholdes, selv om barnet befinder sig i udlandet. Denne løsning ville imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke skabe den klare retsstilling, som der er behov for navnlig med henblik på at understøtte den forbyggende indsats mod kvindelig omskæring. En sådan lovændring ville således kun omfatte forældremyndighedens indehavere, men derimod ikke f.eks. andre familiemedlemmer mv., som medvirker til en omskæring. Hertil kommer, at en ændring, der bygger på den generelle omsorgspligt efter forældremyndighedsloven, ville indebære en bredere, men samtidig noget ubestemt afgrænsning af dansk straffemyndighed, fordi der vil kunne være tvivl om den konkrete rækkevidde af omsorgspligten i forskellige situationer.

Det kunne endvidere overvejes at udvide bestemmelsen i straffelovens § 8, nr. 3, hvorefter der er dansk straffemyndighed i tilfælde, hvor der uden for folkeretligt anerkendt område begås alvorlige forbrydelser mod danske statsborgere eller personer, som er bosat i Danmark. En udvidelse af dansk straffemyndighed med hensyn til kvindelig omskæring må imidlertid ses i sammenhæng med den forebyggende oplysningsindsats over for de relevante befolkningsgrupper her i landet, og efter Justitsministeriets opfattelse bør udvidelsen af dansk straffemyndighed bl.a. på den baggrund være rettet mod handlinger, som foretages af personer med tilknytning til Danmark.

En anden mulighed kunne være at ophæve kravet om dobbelt strafbarhed ved en ændring af straffelovens § 7 for så vidt angår voldsforbrydelser begået i udlandet, eventuelt begrænset til grov vold begået mod børn og unge under 18 år.

Justitsministeriet finder imidlertid, at overvejelser om en bredere løsning af denne karakter, som omfatter væsentligt flere forhold end kvindelig omskæring, i første omgang bør foretages af det sagkyndige udvalg (Jurisdiktionsudvalget), som Justitsministeriet for nylig har nedsat med henblik på at gennemgå de gældende bestemmelser i straffeloven om dansk straffemyndighed. Jurisdiktionsudvalget har til opgave at vurdere, i hvilket omfang disse bestemmelser fortsat er tidssvarende, og om der er behov for at ændre reglerne. Udvalget er nedsat bl.a. i lyset af den internationale udvikling med voldsomt øget rejseaktivitet over landegrænserne og den almindelige internationalisering. Udvalget skal vurdere en lang række generelle og principielle jurisdiktions spørgsmål, herunder bl.a. om fastlæggelsen af, hvor en strafbar handling kan anses for at være begået, afgrænsningen af dansk straffemyndighed i relation til forsøgs- og medvirkenshandling, anvendelsen af princippet om »dobbelt strafbarhed«, udstrækningen af dansk straffemyndighed i tilfælde, hvor danske statsborgere og herboende udlændinge udsættes for grove forbrydelser i udlandet, samt om udformningen af danske jurisdiktionsregler i lyset af de forskellige konventioner om retsforfølgning af internationale forbrydelser som tortur, krigsforbrydelser mv. Udgangspunktet for udvalgets overvejelser skal bl.a. være, at der i visse sammenhænge formentlig er anledning til at udvide dansk straffemyndighed.

I lyset heraf er lovforslaget i stedet udformet således, at der indføjes en undtagelsesbestemmelse i straffelovens § 7, hvorefter kravet om dobbelt strafbarhed ikke gælder ved kvindelig omskæring, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (ny § 7, stk. 3, i straffeloven).

Forslaget indebærer bl.a., at dansk straffemyndighed alene udvides for så vidt angår handlinger foretaget af personer med dansk indfødsret, eller som er bosat i Danmark, jf. straffelovens § 7, stk. 1 (som ikke ændres). Kvindelig omskæring kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke siges at være særligt rettet mod det danske samfunds interesser på en sådan måde, at indgrebet bør være omfattet af dansk straffemyndighed, uanset hvor og af hvem det er foretaget, jf. herved straffelovens § 8. Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at udvide dansk straffemyndighed således, at der bliver mulighed for her i landet at straffe en udenlandsk statsborger med fast bopæl i udlandet, som har foretaget omskæring af en pige i et land, hvor dette er tilladt. Justitsministeriet finder endvidere tilsvarende, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at udvide dansk straffemyndighed i sager om kvindelig omskæring,